

متن پرسش

بسمه تعالی. سلام علیکم حضور رهبری سید مجتبی؛ اشاره ای بر بازگشت به عهد امام عسکری علیه اسلام. غیبت و امامت غیبی امام زمان عجل الله نحوه ای از امامت را پیش آورد که قله نحو حضور دینی- انسانی ای بود بر اساس اراده الهی از خلقت مقرر گشته. اما عهد امام عسکری علیه اسلام- که گویی هنوز عهد آن بزرگوار به بلوغ و تکامل خود نرسیده تا امام بعد از ایشان خلافت را ادامه دهند- عهدیست که بزرگترین مسئولیت را - در برابر دیگر امامان- نسبت به آمادگی خلافت غیبی دارد؛ امامی که با واسطه، به صورت غیر مستقیم و از پس پرده با مأمومین خود مرتبط بود. و امروز رهبری خامنه ای جوان بازگشت به همان عهد عسکری علیه السلام است؛ رهبری ای که در باطن تمامی نا امنی ها و قضایای اجتماعی و زدوبند های سیاسی، اراده الهی را محقق میسازد، و آن همان تقویت رجوع غیبی و معنوی خلأئق به امام خویش است. آری! نباید در ظاهر متوقف گشت و بازی های سیاسی ما را از حقیقت درحال ظهور و ارادات الهی درحال پیشروی ما را غافل کند که در اینصورت جایگاه انسانی از دست خواهد رفت و جهنم بی مکانی ما را خواهد سوزاند.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: و این نسبتی که در حال حاضر بین مردم با رهبر خود و بین رهبر با مردم شکل گرفته، در جای خود بسیار عجیب است به طوری که هم مردم در باطن خود آماده هستند سخنانی را بشنوند که باید نسبت به آن سخنان بسیار فکر کرد و گویا دارند با آن سخنان باطن خود را احساس می کنند؛ و هم رهبر عزیز گویا با آگاهی تمام با ابعاد باطنی ما با ما سخن از عمق حضور در تاریخی که در آن قرار داریم، سخن می گویند. کافی است متوجه افقی باشیم که بدان اشاره می کنند و با تعبیر «فراراهبردی به مسئله ی فرهنگ، تعلیم و تربیت» ما را متذکر نکات ظریف تمدنی کرده اند که البته لازم است به جای جای آن پیام و سخنان اشارت گونه، با دقت تمام و با نظر به حضور تاریخی خود در این زمانه که به تعبیر ایشان «ایران هرچه قوی تر» است؛ توجه لازم بشود. موفق باشید